

måtte drive rederivirksomhed, fortsat gør det, og alligevel kan man ikke finde ud af at få det undersøgt. Hvis man er indstillet på at undersøge det, må det være en smal sag at få det afdækket meget hurtigt. Hvorfor tager det så lang tid med de spørgsmål, der bliver stillet?

Så kan jeg forstå på justitsministerens svar til Folketinget her i dag, at justitsministeren nu erkender, at det norske granskningsudvalg var i tvivl om de reelle ejerforhold til skibet. Men i et svar til Retsudvalget, nemlig bilag 885 i samlingen 1995-96, på et spørgsmål, som jeg stillede til justitsministeren for at få afklaret, om man ved, hvem der var den reelle ejer af skibet, skriver man:

»Som det fremgår af rapporten, navnlig side 86-87, blev »Scandinavian Star« overdraget til VR DaNo-gruppen v/K/S Scandinavian Star i foråret 1990.«

Det er jo et meget klart og entydigt svar. Det er overdraget, og det er dem, der er ejer af skibet. Man bringer endda et citat fra det norske granskningsudvalgs rapport, som underbygger ministerens oplysning om, at man var helt sikker på, at det var sådan, ejerforholdet var. Det var K/S Scandinavian Star, som ejede skibet.

Ikke desto mindre viser det sig efterfølgende, når man får kigget i den norske rapport, at nordmændene har understreget, at det var meget, meget vanskeligt at afdække, hvem der var de præcise ejere, men det var heller ikke en opgave for nordmændene at undersøge det spørgsmål. Det var en del af den opgave, som de danske myndigheder havde, og derfor var nordmændene ikke gået til bunds i den undersøgelse, men havde blot konkluderet, at der var tvivl om, hvem der reelt var ejer. Derfor er det beklageligt, at ministeren så sender et svar over til Retsudvalget, som i den grad meget, meget præcis siger: Ejerskabet er fastlagt. Det var K/S Scandinavian Star. Det var det ikke, og det er det stadig væk ikke.

Justitsministeren bliver ved med at hæfte sig ved, hvem der var reder, og det er jo efter de oplysninger, der også er kommet frem, måske forkert. Der er måske endda kun tale om, at der var stråmænd. Men det, der er mere interessant, er selvfølgelig også, hvem der var ejer af skibet. Det undgår ministeren meget behændigt hele tiden at svare på. Vi får derimod nogle svar i Retsudvalget, som er meget tvetydige, hvis ikke de endda er direkte misvisende.

Justitsministeren taler hele tiden om, at der ikke er behov for yderligere undersøgelser, for

ministeren savner et formål med, at man skulle lave yderligere undersøgelser.

Nogle af de formål kunne f.eks. være: Var efterforskningen god nok? Var det, myndighederne gjorde, godt nok? Fik man detaljeret nok undersøgt det, man skulle? Fik man afhørt de personer, det var væsentligt at få afhørt? Hvem var reelt ejer af skibet?

F.eks. er det jo kommet frem, at den dansk-amerikanske skibsmægler Niels Erik Lund har spillet en meget central rolle som korresponderende reder. Han er endda også advokat. Og til Jyllands-Posten, som på et tidspunkt spørger direkte til de oplysninger, der er kommet frem i hele artikelsekserien, svarer han: Jeg har fulgt Jyllands-Postens og Bergens Tidendes artikelsekserie. Grundlæggende har de to aviser ikke bragt forkerte oplysninger.

Det, som er kommet frem her, er altså korrekt, og det, der er kommet frem, strider imod det, som ministeren fortæller Folketinget og Folketingets Retsudvalg, så der er ikke overensstemmelse i det, og det kunne jo have været rart, hvis man havde afhørt netop den centrale person, som her kunne give nogle svar på, hvad der var virkelighed, og hvad der ikke var.

Så kan jeg forstå på det hele, at Norge har pålagt deres regering at indlede drøftelser med den danske regering for at få en opdatering af »Scandinavian Star«-sagen. Nu er spørgsmålet: Hvordan går det med det? Det synes jeg ministeren i sit svar meget behændigt krøb uden om. Det har vi ikke fået noget svar på. I øjeblikket går der så rygter om, at det har man sådan set afvist, og derfor har nordmændene tænkt: Nå ja, men hvis ikke den danske regering vil tale med os, så må vi jo selv prøve at finde ud af, hvad vi vil gøre.

Nordmændene, det norske parlament er indstillet på at gå videre med denne sag. De er indstillet på, at alle aspekter skal undersøges. Men tilsyneladende vil den danske regering ikke være med til, at alle aspekter i sagen skal undersøges.

Så har jeg også undret mig over nogle af de personer, der var involveret. Hvem var de? Og så er vi lidt tilbage ved den løbeseddel, som er blevet delt rundt. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men nu ligger det jo på bordet, så kan man tage det med i sine overvejelser. Men det fremgår jo f.eks., at Jes Anker Mikkelsen var juridisk rådgiver for de efterladte, men han var også advokat for Stena. Det fremgår, at Fritz Reuter forsvarede den norske kaptajn Hugo Larsen, selv om